

Miquel Darnés

Degà

dega@ebcn.cat

@miqueldarnes

CRISI CLIMÀTICA I ENGINYERIA

“Som en la lluita de les nostres vides i estem perdent; el nostre planeta s’acosta de pressa al punt d’inflexió que causarà el caos climàtic irreversible. Som en una autopista cap a l’infern amb el peu a l’accelerador”, ha arribat a dir António Guterres, secretari general de l’ONU. I pensem que té raó. Som a la dècada crítica per actuar. El temps s’acaba. La hibridació de l’eòlica, la fotovoltaica, l’hidrogen i l’emmagatzematge seran clau, segons els experts. Per tant, cal acceptar les renovables al pati de casa, però també seran decisives en els anys venidors les mesures d’estalvi que siguem capaços d’aplicar per reduir la intensitat energètica. El pensament econòmic proposa el diàleg entre sensibilitats diferents per poder arribar a noves formes de producció de treball i de distribució. Hi ha una relació entre canvi climàtic i desigualtat que cal tenir en compte.

L’Acord de París del 2015 va ser limitar l’escalfament global un 1,5%, per sobre dels anomenats ‘nivells preindustrials’. Però a finals d’octubre del 2022 l’Organització Meteorològica Mundial alertava que els tres principals gasos amb efecte d’hivernacle (CO₂, metà i òxid de nitrogen) havien assolit concentracions rècord. L’alarma ha fet que la Unió Europea hagi contraatacat amb l’anomenat paquet Fit for 55, que vol reduir per al 2030 un 55% els gasos amb relació al 1990. Per altra banda, sabem que el país té un dèficit energètic enorme, que depenem de l’exterior i d’unes centrals nuclears que voregen l’obsolescència, que estem a la cua en implantació de plantes eòliques i fotovoltaïques, i que patirem quan Europa ens imposi el final dels combustibles fòssils. A l’Estat espanyol el 2021 les renovables van assolir el 46,7% de la demanda real estatal i a Catalunya només van arribar al 17,5%. Ara sembla que ens estem espavilant i

l’any passat es van autoritzar 300 MW de fotovoltaïques a habitatges i naus industrials. Val a dir que molts d’aquests projectes els fan col·legiats nostres i de la resta de col·legis del Consell. Altrament, la Generalitat va redactar el PROENCAT 2050 amb l’objectiu d’assolir un model energètic basat en el 100% en energies renovables el 2050. El repte està servit.

I és per tot plegat que ENGINYERS BCN ha volgut fer un pas més per contribuir als objectius de sostenibilitat, de transició energètica i de lluita contra el canvi climàtic.

La nostra proposta és un acte titulat *Crisi climàtica i Enginyeria*, que cada any, fins al 2030, parlarà de solucions innovadores, de com els enginyers col·legiats contribueixen a assolir aquests objectius, i inclourà veus d’experts en aquests àmbits, entre més

coses (en aquest número hi ha un article amb informació detallada). Així doncs, el Col·legi afegeix una activitat més al seguit de propostes que ja fa en un tema de vital importància per al futur del planeta. I aprofitem per dir que aturar el canvi climàtic requereix una sèrie d’accions individuals i col·lectives que impliquen la reducció de les emissions de gasos amb efecte d’hivernacle, la promoció d’opcions sostenibles en la producció i el consum, i la preservació dels ecosistemes, entre d’altres. De nosaltres dependrà que ho aconseguim. ●

**EN LA NOSTRA
LLUITA PER SALVAR
EL PLANETA, HI
AFEGIM UNA TROBADA
ANUAL AMB EXPERTS
I COL·LEGIATS**

Nous materials, més sostenibles que el plàstic, s’obren pas en tots els àmbits, també en l’industrial, i promouen nous estils de vida menys nocius per al planeta.